

[Finansministeren.]

gets Finansudvalg at forlange at faa den afgørende Indflydelse paa Pengeforholdenes Omraade; det er efter min Mening et Forsøg paa en Forskydning af de parlamentariske Magtforhold, som ikke har noget som helst Grundlag i tidligere Forhold og heller ikke i de eksisterende, og som heller aldrig tidligere har været praktiseret under et Venstreministerium.

Jeg vil da fraraade det, man stiller Krav om, som noget overordentlig upraktisk, idet jeg ser alle de Vanskeligheder, som vilde fremkomme derved, ogsaa for Finansudvalgets Medlemmer. Naar den ærede Formand for Finansudvalget, som i Dag er Ordfører for Venstre, skulde til at fastsætte den Kurs, som Regeringen skulde opnaa, vilde det ærede Medlem sikkert komme i visse Vanskeligheder, som maaske vilde genere ham en lille Smule. Det er ikke sikkert, at det vilde være saa overordentlig behageligt. Jeg tror, den klogeste Fremgangsmaade er at lade Finansministeren have Ansvaret for Forhandlingerne og saa sige, om Resultatet er godt eller ikke.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) mener, at det er en daarlig Rente, der er opnaaet. Det ærede Medlem har glemt at læse Kurserne i Aviserne i Dag, ellers kunde han ikke sige det. Det ærede Medlem, der talte fra konservativ Side (Lange), mente, det var en Rente, der ikke kunde siges noget imod; det ærede Medlem vilde maaske nok have haft en lavere Rente, men saa var det ærede Medlem formentlig ogsaa klar over, at der var kommet en lavere Kurs. Der er imidlertid vistnok ingen, som vil staa op og sige, at der i Øjeblikket kunde skaffes et Laan paa bedre Vilkaar. Det tror jeg ikke; det skal der større Dristighed til, end jeg tiltror de ærede Medlemmer her i Salen. Spørgsmaalet er, hvorledes Staten skal laane, om man skal søge at udnytte Laanemarkedet saa kraftigt som muligt, eller om man af Principrytteri eller andre Grunde skal søge Laanetyper og Laanformer, som giver Staten et daarligere Resultat. Saa længe jeg er Finansminister, vil jeg anbefale, at man følger de Metoder ved Optagelsen af Statslaan, som giver Staten det bedste økonomiske Resultat. Det tror jeg er min Pligt, og jeg tror ogsaa, det i det lange Løb er til Gavn for Staten, at man ikke blander alt for mange politiske Synspunkter ind i saadant noget som Optagelsen af Statslaan.

Hauch: Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) var saa venlig at

foreholde mig, at jeg ikke med nogen som helst Berettigelse kunde tale om det københavnske Laan, for det var noget, jeg ikke havde Forstand paa. Det ærede Medlems Tale virkede dog ikke stærkt overbevisende hverken med Hensyn til hans dybe Forstaaelse af dette Spørgsmaal eller min Mangel paa Evne til at sætte mig ind i det. Men det skal jeg nu ganske lade ligge. Derimod forstaaer jeg den ganske simple og naturlige Kendsgerning, som enhver kan forstaa, der ikke en Gang har naaet den Alder, vi helst skal have, naar vi kommer ind i dette Ting: at naar Københavns Kommune paa et Tidspunkt, da de økonomiske Forhold ligger vanskeligt, og da man i øvrigt fra Regeringens Side arbejder paa at faa Renten ned, optager et Laan til 7,65 pCt., saa maa det vække Forbavselse, naar man sammenholder det med den Agitation, der ellers føres fra de Herrers Side. Mere indviklet er dette Problem ikke. Det er ganske naturligt og ligetil, og at det maa vække en vis Ængstelse, at der føres en Politik, som tvinger saadanne Rentesatser frem, det tror jeg i og for sig ikke det ærede Medlem og jeg behøver at blive uenige om.

Den højtærede Finansminister var saa venlig at sige til mig, at det, jeg havde sagt her, var sikkert en Gentagelse af en eller anden Vælgermødetale ude i Landet, Udtalelser, som det ikke var berettiget at komme med her. Jeg maa maaske gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa — det var jo muligt, at den højtærede Minister her havde noget at lære —, at ude i Landet taler jeg ikke paa anden Maade, end at jeg kan tale paa samme Maade her i Tinget, og det er maaske slet ikke nogen Skade til, om man lægger den Betragtning til Grund for sin Agitation: at man anlægger den paa samme Maade ude i Landet som for den Tilhørerkreds, man har her i København.

Dernæst bemærkede den højtærede Minister, at jeg benyttede den uskyldige Kendsgerning, som dette Statslaan var, til at fremsætte nogle almindelige politiske Udtalelser. Ja, Statslaanet er maaske en uskyldig Kendsgerning, men der knytter sig en anden Kendsgerning til dette Laan, nemlig den, at det har været nødvendigt at optage et Laan, som, naar der er Tale om et kortfristet Laan og med den Sikkerhed, der foreligger, endog er særdeles dyrt. Det er meget muligt, at den højtærede Minister har Ret i, at Laanet er saa billigt, som det overhovedet kan blive; men den Kendsgerning, at Pengemarkedet herhjemme ligger, som det ligger, kan jo ikke være fremkaldt